

ORKDAL MENIGHETSBLAD

Nr. 10

DESEMBER 1975

24. årgang

Nokre av julesalmane våre og soga attom dei

Salmeskatten vår kyrkje eig er stor og i denne skatten kjenner vi vel jule-songane våre som perlesteinar som glimrar meir enn dei øvrige. Dei er like skinande og like festlege kvart år når vi tar dei fram att. Mange av desse salmane våre har si eiga vesle soge og her har eg freista finna fram noko av det som kan forteljast om dei.

Fra himlen høyt jeg kommer her

er skrive av Martin Luther. Det hende på føremiddagen i 1534 i Lutherheimen i Wittenberg. Den store kyrkjefader sat og skreiv på julepreika si då kona hans kom inn og sa ho skulle på torget å handle så han fekk halde auge med vesle Margaretha i vogga. Luther protesterte og var irritert over å skulle bli uroa slik i si preikeførebuing, men kona gjekk. Veslejenta tok til å sutra og Luther laut setta seg bort til vogga før å vogga. Då såg han seg brått flytt attende til Betlehem. Rytmen i vogginga og veslebarnet gjorde at han såg betlehemsstenen framfor seg med englar, gjætarar og vise kongar. Så vart julepreika laga på vers og vi fekk den fagre salmen som ovafor er nemnd.

Her kommer dine arme små

er vel mellom dei kjøraste julesalmer barna kan. Mannen som skreiv den var biskop Hans Adolf Brorson i Danmark. Han har også skrive: «I denne sote juletid», «Mitt hjerte alltid vanker» og «Den yndigste rose er funden». Brorson sjølv hadde mange sorger i livet. Fleire småborn døydde for han og ein son vart sinnsjuk som 12-åring og faren laut laga ei selle i bispegarden til

Framh. s. 5.

Å være ung idag

Å være ung i dag er ikke lett. Det sies jo at ungdomstiden er de beste årene av vårt liv, og det kan de nok bli bare en vet å bruke den på riktig måte.

De årene en rekner for ungdomsårene, er jo en overgangstid fra barn til voksen, og de er med på å forme oss til det vi blir senere i livet.

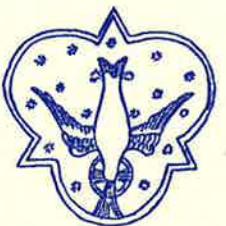
Vi blir jo allerede i sandkassen på-dyttet kjønnsrollemønsteret. Gutter skal leke med biler, jenter skal leke med dukker. Hvis en pike foretrekker biler, eller enda verre: En gutt leker med dukker, blir jo det fremdeles sett på som noe upassende av svært mange.

Og aldri er en vel mere opptatt av forskjellen mellom kjønnene enn i ungdomsårene, puberteten.

Når en begynner å nærme seg tenårene, blir pikene mere «fnisete», de samler seg i flokker. De får med ett

Framh. s. 2.

Døpte

Orkanger.
5. 10. Jan Erik Hoston (Otnes k.)
23. 11. Martin Pedersen.

Orkdal

2. 11. Elin Kvåsvoll
9. 11. Bjørnar Kusaether
Trude Espås.

Orkland.

2. 11. Synnøve Solbu
16. 11. Kristin Blæstad
Aina Kirkaua
Geir Arne Sellevik

Vigde**Orkanger.**

15. 11. Per Helge Blæstad
og Karen Rye.

Orkdal.

8. 11. Thorbjørn Klungervik
og Tone Morken.

Døde**Orkanger.**

27. 10. Hjordis Olsen f. 1908
Per Adun Rødset f. 1956

2. 11. Einar Jonas Ulseth f. 1909

18. 11. Rolf Røhme f. 1941.

Orkdal.

27. 10. Eli Svorkås f. 1889
4. 11. Sverre I. Fossum f. 1907
8. 11. Astrid Melkild f. 1905

16. 11. Elisabeth Møkkelgård f. 1975

23. 11. Peder Troøyen f. 1911.

Orkland.

28. 10. Peder Buseth f. 1891
9. 11. Leif Kirkaua f. 1910.

Å være ung idag - - -

Fram. frå s. 1.

mange hemmeligheter å snakke om, og de syns at stort sett alle gutter på deres alder er dumme og barnslige. På grunn av at jentene modnes først, blir det vel så guttene på en måte føler seg underlegne, og for å skjule dette, later de som om de ikke bryr seg døytene om de dumme jentene». De prøver å kjekke seg, gjør små hærverk (for eks. på skolen) for at jentene (og de eldre guttene som har fanget jentenes interesse) skal få tilbake respekten for dem.

Men denne perioden går nokså fort, snart har de nådd igjen jentene både fysisk og psykisk, og de kan igjen være gode venner. Men dette er likevel forandret mellom dem: Følelsene.

Med ett ser en at den jenta er blitt så pen, og den guten er blitt så tøff. Men i alderen 12-15 år skifter følelsene svært ofte, sånn forelskelser går for det meste over etter noen uker. En er ikke barn, men heller ikke voksen, og dette er en svært vanskelig situasjon. Det skapes mange konflikter i denne alderen og da gjelder det at man har et fast holdepunkt i livet, og det beste man kan satse på, er Jesus Kristus. Han er svaret på alle egentlig si nei til livet? Hvis bare flere hadde mot til å prøve Jesus før de sier nei til ham. En kan jo nesten ikke si at «dette passer ikke for meg» før en har prøvd det. Men livet med Jesus passer for alle, uansett kjønn, alder eller rase.

Om bare alle unge i dag og fremtiden ville si ja til livet!

Mariann Lillary
9. kl. Grøtte u.skole.
(Sidemålsstil).

Når en selv slutter å gå på disse dansefestene, ser en hvor råttent miljøet der egentlig er. Morsomt kan vel ingen påstå at det er å drikke seg så full at en etterpå kanskje ikke husker noe av det en har foretatt seg, og attpå til er så dårlig at en ikke ser land?

Hvis bare alle disse ungdommene som kaster bort så mange år på å ødelegge seg selv, virkelig hadde hatt noe å leve for, ville de ikke hatt noen trang til kunstige stimulanser, som røyk, alkohol, narkotiske stoffer osv. Og hvis de bare kunne innse at det faktisk går an at to personer av motsatt kjønn er glad i hverandre uten at de straks må hoppe i seng med hverandre, ville mange problemer ha vært

unngått. Alle disse ungdommene søker etter noe, og dette «noe» kan bare Jesus gi dem. Noen fortsetter å søke hele livet, uten å finne svaret. Det er vel kanskje det at svaret er så enkelt og at det ligger så like opp i dagen som gjør at så mange kaster bort hele ungdomslivet sitt før de finner svaret på sine problemer. For Jesus tar i mot alle «uansett alder». Alle er like verdifulle i Guds øyne. Men for ens egen skyld er det best å komme til Jesus med livet sitt mens en enda er bare ung.

Mange ungdommer i dag tenker at «hvis jeg skal bli en kristen, får jeg ikke gå på fest, ikke gå på kino, ikke røyke, ikke drikke, ikke se på (langt mindre ta i!) en gutt / pike. De lager faktisk en lang liste over ting de tror de ikke kan gjøre. Men dette er jo helt feil! Jesus har ikke satt opp en slik liste, men hvis en bare kommer til Ham med disse tingene, så hjelper Han oss med alt dette, som synes så uunngåelig for oss. Hva har vi egentlig igjen for at vi går på fest hver helg, kino flere ganger i uken, at vi røyker og drikker?

«Jesus er veien, sannheten og livet», står det i Joh. 14, v.6 i Bibelen. De som sier nei til Jesus, sier faktisk nei til livet. Hvor mange unge ville egentlig si nei til livet? Hvis bare flere hadde mot til å prøve Jesus før de sier nei til ham. En kan jo nesten ikke si at «dette passer ikke for meg» før en har prøvd det. Men livet med Jesus passer for alle, uansett kjønn, alder eller rase.

Tilbeding — det er der mennesket har sitt egenlegge verd — å få løfte bedande hender til Herren. Det er underleg at mennesker strømmer til kurs i transcendental meditasjon, ulike former for yoga og liknande når vi har slike rike og gode tradisjonar med kristen bøn.

Alle straumdraga fra austerlandsk mystikk og gudstilbeding kan vi sjå på som ein trøng menneska har til å avlaste sitt sjelssliv. Det er kanskje ikkje underleg likevel at folk grip til dette, det er også ein utsøkt teknikk.

Og kanskje det er her svikten ligg hos oss som skulle lære menneska å gå vegn om kristen bøn. Vi har vore for lite opptatt av det praktiske ved bøna — det konkrete i utforming, stad å be på, måte. At kroppslivet også skal spele med i bøna, og da ikkje berre falda hender. Løfta hender står det som overskrift. Det er eit bibelsk uttrykk. Bibelen snakkar om kroppsørsler som kultisk dans. Det er snakk om kneling. Kvifor brukar vi så lite korstegnet på panne og bryst? Bruk det — det verkar!

Dette viser også mot han vi først og fremst skal knele for og tilbe — Jesus, skal vi julia 1975 lære bøn i Jesu namn. Og bli meir fri i den både når

80 år i bygdas tjeneste**Moderne butikk - Godt vareutvalg.****Bensin- og servicecasjon.****Velkommen inn.****Svorkmo
Handelssamlag****MENIGHETSBLAD**

for Orkdal prestegjeld

Utgitt av sokneråda i Orkdal

Redaksjonsnemnd:

Anny Bonde.

Reidar Halgunset.

Redaktør: Inge Eidhamar.

Annonsør:

Sigmund Haugset.

Kasserar:

Ivar Fandrem, 7320 Fannrem.

Postgiornr.: 32 68 72.

Takk for gåver og kontingent.

Svorkmo Prenteverk A/S, Svorkmo

Orkdal Sparebank

Orkanger . . . kl. 08.00 - 15.00

Torsdager . . . kl. 08.00 - 18.00

(Tlf. 80 450)

Fannrem . . . kl. 08.00 - 14.30

(Tlf. 82 191)

Selbekken . . . kl. 09.00 - 14.30

(Tlf. 115)

Lørdager er alle kontorer
stengt.

25års minne

Vi går inn i Orkdal menighetsblad sitt 25. år. Utover -76 kan vi forsøke ta med noen glimt frå den første tida. Det vi tek med i dag syner at gammalt stoff ikkje alltid er heilt uaktuelt. Det bør vekke ein viss ettertanke. I nr. 1 av bladet året 1952 skriv gamle og gode Ingvald Forfang i eit brev datert 30/11-51:

Nytt orgel i Orkdals-kyrkja?

Han skal snart gå av som organist, og ber om at løna må settast opp til ny mann kjem og at det må bli full organiststilling. Vidare: «Men ein slik mann burde ein kunne by eit skikkeleg orgel, eit som ikkje berre er godt nok til vanleg gudstenestebruk, men som og er eit godt konsertorgel!»

Så nemner Forfang at kommunen fekk eit tilbod på orgel i 1944: «Tilboden frå Jørgensen ligg truleg i arkivet for 1944», legg han til.

Under artikkelen står det: «I møte av soknerådet 18. des. blev brevet fra Ingvald Forfang referert, og rådet gjorde slikt vedtak: Skrivet vert å senda Orkdal heradstyre. Soknerådet rår til at ein byrjar med avsetnad til nytt kirkeorgel.»

Og redaktøren (Trygve Leergaard) føyer til i fotnote: «Forståelsen av kirkeorglets betydning er voksende hos oss. Det har vist seg i anskaffelsen av en rekke nye og prektige orgler i adskillige kirker over hele landet. Der har vært store innsamlinger i menighetene, og herredstyrene har vist en prisverdig interesse ved å støtte med større bidrag. Slik også de bygder som er nevnt av Forfang (Meldal, Rindal, Skaun, Børsa). Det er å ønske at Orkdal heradstyre allerede i kommende budsjettmøte tar saken opp og finner utvei til å bevilge et større beløp til nytt orgel.»

Altså til års 25-årsjubileum for no

Framh. s. 5.

Tilbeding — det er der mennesket har sitt egenlegge verd — å få løfte bedande hender til Herren. Det er underleg at mennesker strømmer til kurs i transcendental meditasjon, ulike former for yoga og liknande når vi har slike rike og gode tradisjonar med kristen bøn.

Læraren tykte dette var so godt sagt at då han seinare på dagen traff far til Petter, fortalte han kva guten hadde svara. Faren sa:

— Seier guten at han ikkje har gjort det, må dutru han!

Seinare traff læraren ordføraren i bygda og fortalte han det.

— Berre gløym det, sa ordføraren, for same kven som har gjort det, må kommunen betala det!

GÅVER til bladet

GEITASTRAND :

John Aasen kr. 15. Ingrid og Arne Sletvold 20. Leif Bjørnbeth 15. Gunerius Kjøren 30. Arvid Husdal 20. Jenny Reitan 20. Edv. Almli 20. Sivert Somervold 10. Anna Aasheim 10. Jens Kjøren 20. Emma og Kr. Sletvold 25. Bibbi og Ole Sletvold 25. Milla og Reidar Kvernmo 20. Enok Husdal 10. Ottar Sletvold 10. Kristine og Ola Kjøren 10. Sigrid Halsen 20. Ellen Kvernmo 20. Ingeborg S. Kvernmo 20. Signe og Oddleif Bjørnbeth 30. Arne O. Sletvold 10. Birger Knutsen 10. Lars Sletvold 20. Svein O. Sletvold 20.

ORKLAND :

Anna Houston kr. 20. Ingebr. Asbølmo 10. K. Klefsås 20. Målfrid og Kolbj. Elden 20. J. Bakken 10. Mary Øverby 25. Ola Skarholt 10. Ingvar Grytdal 15. Alf Bakke 15. Anne Fuglås 15. Anders Solem 10. Nanna Tangvik 10. E. Helhaug 10. Andr. Groengen 10. Marius Trondvold 20. Karen Rønningbakk 20. Frida og Arnulf Smedhaug 20. Gudrun og Ole Vormdal 20. Magne Aune 20. Fam. O. Monset 50. Ingrid og Ola Haugen 20. John Bratl 25. Johanna og Per Øyum 15. Sigrid Wiggen 15. Marit Berbu 10. Oline Berbu 10. Olaug Aamot 10. Olga og Ola Lomundal 10. Einar K. Svorkmo 10. Bjørg Eilertsen 10. Lars Aune 10. Anne og Ole Bakken 10. Ida og Aasm. Aamot 10. Astrid og Egil Kjøsen 10. Erik Monset 20. Lina og Olav Bakken 20. A. og Sig. Bakken 20. Ida og Arne Leknes 20. Bjørg og Eidar Asbøl 20. Berta Nergård 20. Klara og Henrik Bakken 20. Ola Aune 10. Torleif Rønning 15. Gerd og Olav Haugen 15. Olaug og Arne Øverby 25. Karen Elden 10. Anne Fuglås 10. Lars Løseth 10. Marit og Bjarne Bjerkaker 10. Borghild og Ole Mosbakk 10. Aasta Fossum 10. Bernt Øyum 20. Annette Grø 20. Kjelfrid og Otto Larsson 20. Marta og Julius Berg 20. K. og J. Svorkmo 20. Andreas Rye 20. I. og Bj. Dahl 20. Molly og Erik Bjørnbeth 20. Helge Sandstad 20. Anne Groven 20. Sigm. Sæterbakk 20. Ingebr. Holte 20. Ole O. Garberg 20. Andr. Solbu 20. Harald Sæterbakk 10. Ivar Valstad 20. Inger og Oddmund Midtlyng 10. John Bjørndal 20. Marie Tangvik 10. Astrid Opøyen 20. Eli Øyum 10. Olav O. Aune 15. Karl Asphjell 15. Jorid og Moritz Bakken 10. Iver Houston 10. Beret Berbusmel 10. Anny og Einar Mjøen 10. Karen Røn-

ingsbakk 20. Erik Rye 10. Eli Høve 20. Anne og Arne Berbu 20. M. Hau- gen 10. Karen og Erik Skjølberg 20. Barbro Rønning 20. Anders Skjølberg 20. Ingeborg og Olav Skjølberg 20. John Høston 20. Brit Håndstad 20. Thora Asbøl 10. Ingemann Svorkmo 20. Gjertru Rønningbakk 20. Johanna og Lars Rektorli 20. O. Skjølberg 20. Karen J. Bakken 10. E. Ingebrigtsen 10. Alf Kvernmo 50. Anne og Reidar Aamot 25. Gerd Asbølmo 15. Gjertru Løset 10. Gunvor Kvernvik 10. Oskar Knudsen 10. Sivert Ry 20. Lars Kviken 20. Kristine og Ivar Skjølberg 20. Ingeborg og Anna Aamot 20. Målfrid og Leif Midtlyng 20. Henrikke Ku- seter 10. Ingeborg Blokkum 20. John Valstadmel 20. Wilhelm Lund 20. Jan Magne Ree 10. O. Halsetbakk 10. Lars P. Opøyen 20. Omar Kusæther 10. Ingvalda og Bjarne Wahl 20.

ORKANGER :

Otto Sæther kr. 15. Hanna Jamtgård 15. Ellen og Rolf Trønsdal 15. Marta Tverdal 30. Dagny og Per Korsli 50. Nils Rønning 100. Hjørdis Foss 20. Knut Snidal 20. B. og O. Spjøtvold 20. Arvid Jenssen 20. I. og B. Mosbakk 20. Elfrid og Olaug Sandgrind 20. Magnhild Solbu 20. Nelly og Ludv. Hoff 20. Kjell Lorentsen 20. J. og F. Røhmesmo 20. A. og K. By 20. Aslaug Wormdal 10. Marta Olsen 10. A. og P. Larsen 10. Lars Larsen 10. Borghild Andersen 10. Hilma By 10. Kr. Eilertsen 10. Per Hammer 10. Johanna Eggan 10. Jenny Mælen 10. E. og J. Svorkmo 10. Johanna Skje- nald 10. W. Fallmyr 10. Solveig og Odd Skjerve 10. Marit Viggahagen 10. Gudrun og Ivar Ustad 10. Ida Tungen 10. Sigrid Trønsdal 20. Else og Erling Røhme 20. Bergitte og Ola Tun- gen 20. Gerd og Jan Hestad 20. Astrid og Arvid Røhme 20. Liv og R. Krognes 20. Gerd og Per Solbu 20. Emelie Larsen 10. Ella Solli 10. Elise Øyen 10. K. Levin 20. Gunvor og Andr. Solem 20. Mathilde Reitan 10. Jenny Flåtsund 10. Lilly og M. Solheim 10. Agnes og Ole Evjen 20. Magda Gummadal 20. Randi Fossum 10. Johanne Wilmann 15. Ingeborg og Wm. Thams 25. Hjørdis Dahl 10. Tora Ljøkelsøy 10. Jenny Ljøkelsøy 10. S. Sæther 10. Paul og Aslaug Hansen 10. R. Lundqvist 10. Astrid og Hågen Steen 15. Birgitte og Margido Karlsen 15. Lars Opøyen 10. Kitty Dyrset 10. Ingebr. Nervik 10. Hj. Bakken 10. Marion Olsen 10. P. Gangås 10. Lovise Nærvi 10. A. Jensen 20. Leif Øien 10. Astrid og Harald Holte 20.

SØLVVARER
til
BARNEDAP BRYLLUP KONFIRMASJON
Gullsmed

John
RØHME
7300 Orkanger

Nyheter for våren
i bra utvalg!
Pene dåpskjoler til utlån.

Harald Hukkelås
Orkanger.

Konstads
Bokhandel

Orkanger.
Bøker - Papir
Skolemateriell

**OPPFOTOGRAFERING
AV GAMLE BILDER**

Gjør familieveggen komplett.
Vi hjelper Dem med dette.

Fotograf Kvarsnes

SE VÅR MUSIKKAVD. FOR
ORGLER - GITARER o.s.v.

Kjell Solli 20. Sofie og John Kleven 20. Tore og Marta Lundmark 20. Johan Vulum 20. A. Sletvold 20. Jens Dahl 20. Aase og Ingolf Kvåle 20. Bjørg Solemsløkk 15. Beret Røhmesmo 10. A. Jensen 20. Leif Øien 10. Astrid og Harald Holte 20.

Hjarteleg takk!

Orkanger parfymeri A.s

ALT I
TOILETTARTIKLER
7300 ORKANGER
Tlf. 80 244.

Nokre av julesalmane våre - - -

Framh. frå s. 1.

å ha sonen i. Dette var elles ikkje så vanleg kjend. Ein bonde hadde ein dag eit ørend til bispegarden. Det var ein dag på føre julsvinteren 1732. Bonden såg seg godt om i dei vakre, fint møblera stuene og sa noko ironisk til bispen: «Det er vel ikkje så vanskeleg for Hans Høgverdighet å skriva valkrevvers om motgang og trengsel. Han synes ikkje å vita mykje om slike ting personleg». Brorson svara ikkje så mykje. Han tok berre mannen ved handa og førte han til romet der sonen var — innesperra attom gittervindauge. Der fekk mannen sjå at sorg og lidning også kan bu hjå dei som har rike og vakre heimar. Då mannen var gått, sette Brorson seg ned og skreiv denne vakre salmen vi alle kjänner. Slik vart denne sjuke sinnslidande guten inspirasjon for far sin då han skreiv: «Her kommer dinne arme små».

Jeg er hos Gud i nåde

er kanskje ikkje så kjend ein salme av vår generasjon. Likevel var den i over 100 år den mest sungne julesalme av alle. Den er laga av Hans Nilssen Hauge julenatta i 1799. Som vi vel alle veit så reiste H. N. Hauge ikring og forkynnte Guds ord i mange bygder. Den gongen var det berre prestane som hadde lov til å forkynna ordet utanom sine eigne heimar. Slik så vart Hauge ofte sett i arrest for lovbrøtt. Hausten 1799 hadde han og ein annan — Lars Olsen Hemstad — halde fleire vekkingsmøter i Leinststrand. Sokneprest Hans Steenbuch i Melhus likte dette därleg og med god hjelp frå biskop Schonheyder i Trondheim fekk dei både Hauge og Hemstad arrestert for oppvigleri. Lillejulaften

vart dei sett i fengsel i Trondheim «Forat folk kunne få feire jul i fred». Under byens rådhus sat dei, i eit rom med jordgolv og jordvegg. Romet var fuktig og fylt av vond stank. Rotter var det mange av så dei torte ikkje sova samstundes. Det fanst ikkje bord i rommet, berre ein vakkervoren stol. Lys fikk dei ikkje utleverert. Høgt oppe under taket var det ein lufteglugge. I 7 veker vart Hauge sittande i denne jordhola. I mørket på sjølv julekvelden sette Hauge seg til å skriva i dagboka: «Det smerte meg mest at arbeiderne skal fanges, når høsten er så stor. Nå i julen kunne vi ha vittet for mange og vunnet mange for Gud». I det sparsomme dagslyset som sivet inn midt i dagen skreiv han så salmen: Jeg er hos Gud i nåde — Hva skader verden meg om den en stund får råde og stenger meg min veg?»

Da venner av Hauge kom gåande heilt frå Leinstrand i jula for å helsa på han, så fekk dei ikkje inn. Men utanfor fengslet kunne dei høyra dei to der inne synga nettopp denne songen. Ei gripande helsing. Ikkje å undrast på at den skulle verta kjæraste julesong for kristenfolket her i landet i fleire mannsaldrar.

Kaare Rogstad.

25års minne - - -

Framh. frå s. 3.

tisen, og framleis sit Steinar Jakobsen og trykker på det same gamle orgelet. «Hvi skrider verden så langsomt frem?»

NB! Om det er noen som har eldre årgangar av Orkdal menighetsblad — frå 1951 og utover — så manglar vi noen i arkivet. Kan noen hjelpe oss med å få fullständig arkiv her. Det finst sikkert fleire dagsaktuelle notiser.

Mat
til
milli-
onat

Det fortelst at kornet blir eit press-
middel i åra som kjem, slik oljen var
og er det.

Berre få land i verda har overskot
på korn, og kan dirigere dette i poli-
tisk form om dei vil. Da vil kornet bli
eit farleg våpen mot demokratiet.

Vi vil vone julehøgtida dette året
meir enn noen gong før lærer oss å bli
medmenneskelege. Slik at vi verkeleg
ser vårt ansvar både å kjempe mot
personleg og nasjonal egoisme og å
dele med alle nasjonar og folk utan
baktanke for eiga vinning.

Det er mat nok på jorda for alle
menneske berre vi steller oss rett.
Måtte det ikkje berre bli fattige smular
frå julebordet eller eit enkelt jule-
nek, men ei livsform og ein levemåte
som prega oss tvers igjennom.

Det er grunn til djup ettertanke om-
kring emnet: «Mat for millionar». Vi
tiltrår det som jule- og nyttårsmedita-
sjon. Det er i Jesu ånd. Det er ingen
grunn til å sende opp rakettar og
stjerneskot til ære for vår livspraksis
med det aller første.

Vi minner om

Julefest på Orkanger bedehus for
barn og voksne søndag 28.12. kl. 18.
Tale ved distriktssekretær Toralf Aune.

Eldres julefest — Svorkmo misjons-
hus — 29.12. kl. 15.

Søndagsskolejulefestar: Monset
2. juledag kl. 16. Svorkmo 2. juledag
kl. 16.

Ell. frelsjer er oss født i dag

Spør presten

Kjære biskop Alex Johnson.

Takk for dine gode svar i Vår Kirke. Jeg vil gjerne få ditt svar og syn på et spørsmål jeg ikke kan finne ut av, nemlig Guds allmakt. La meg bare få trekke fram en scene fra TV-programmet Den annen verdenskrig. Det behandler jødenes skjebne og det var en samtale med en av de overlevende. Han beskrev den redsel, de utrolige lidelser og dødsangst ofrene hadde, de skrik som lød, og så sa han: Hvordan kunne Gud unngå å høre disse skrike-

Ja, hvordan, biskop, for Gud ville vel ikke se verken sitt eget folk eller andre lide slik? Hadde han allmakt til å gripe inn, eller måtte han — og må han — se på at det onde, djevelen, utfolder seg fullstendig uhemmet, som jødenes skjebne i Hitler-Tyskland er et av de tydeligste eksempler på.

Biskop Alex Johnson, er Gud allmektig?

Jeg er takknemlig for svar, gjerne i spalten Spør presten.

(Vennligst oppgi ikke navn i spalten i bladet).

SVAR :

Ja, Gud er allmektig. Men Han bruker ikke alltid, — og ikke ennå — sin allmakt. Han hører alle bønner og alle skrik og alle stille sukk, men Han bønnhører ikke alltid.

Gud har selv begrenset sin allmakt den gang Han før tidenes morgen skapte Friheten. Kjærlighet fører nødvendig til frihet. Kjærlighet består blant annet nettopp å gi fri. For å kunne avvente det enhver kjærlighet håper på gjenkjærlighet.

Det er risiko forbundet med å skape

frihet. Frihet kan alltid misbrukes. Guds herlige frihet er fordret til avskyelig ondskap, først av djevelen (denne verdens gud, 2. Kor. 4, 4) og siden av oss mennesker, som er fødte forrædere mot Gud og fødte slaver av djevelen.

Men Gud besluttet fra evighet av å betale prisen for den frihet han skapte. Det skjedde gjennom Jesus. Allerede i dåpens stund plasserer Gud Jesu verk aller innerst i vårt liv. Og å være kristen er å la troen på Jesu vokse der den er plantet, nemlig nøyaktig på det sted vår slavebundne vilje sitter. Slik at Gud kan godta oss på tross av vår forvirrede vilje, utlukkende på grunn av hva Jesus har gjort og bare fordi vi tror på ham. Slik kan vi være frelst enda vi i praksis alle tjener djevelen. Vi er alle medskyldige i verdens nød.

Også jeg så TV-filmen om jødemordene. Fremdeles hender det ting som er like fryktelige, slik vi kan lese det hos Solsjenitsyn og i referatene fra Sakharov-høringen i København. Dessverre tror jeg grusomheten i verden er langt verre enn vi vet, med tortur og drap både i østlige og vestlige land. Vår generasjons største synd er at vi ikke har villet vite sannheten

Framh. s. 7.

ORKDAL ELVERK

**God jul
ønskes alle våre abonnenter.**

om grusomheten før vi har sett det svart på hvitt. Personlig hørte jeg under krigen fra tyske forbindelser om gasskamrene for jødene, men hadde ikke fantasi til å tro det. I dag har Solsjenitsyn påvist at grusomhetene i Russland ikke var begrenset til Stalintiden, men har vært der fra 1917 til i dag. Vi vet at det er ille i Chile og mange andre steder. Vi må være takknemlig mot TV som lot oss se filmen fra 2. verdenskrig. Men fremdeles er det mange som ikke orker å vite fakta. Kanskje er denne villete uvinthet demokratiet største synd og kimen til dets undergang.

Personlig har jeg en stikk motsatt reaksjon på disse fakta enn ukens spørger.

Mitt problem er ikke hvorfor Gud ikke bønnhører de lidende. Men tvert om hvordan kan så mange mennesker orke å høre om disse lidelser uten å tro på Gud. Det er dog den eneste trøst som er å finne: vi vet gjennom Jesus at Han «ynkes inderlig over dem», at det innerste i tilværelsen er barmhjertighet og ikke grusomhet. Der mennesker lider er Jesus like ved.

Heller ikke blir jeg opptatt av å brekke Gud. Tvert om. Når menneskenes lidelser rulles opp for meg, går det alarm inne i meg. Hva kan jeg gjøre for å hindre grusomheten og linde lidelsen?

Det er hensikten med at vi nordmenn får leve i 1975. Fordi vi har større mulighet enn kanskje noen annen nasjon til å sette nytt liv i en hovedsak ved kristendommen: det verdenswide opprør mot det onde.

Her skal kampen føres på alle fronter: i den enkeltes daglige liv, i den kristne menighets felles aksjoner og i samarbeide med alle mennesker av god vilje for å forsøke å begrense djevelens tyranni.

Framh. s. 7.

Intervju med Gunhild

Gunhild Bjørkhaug er 19 år akkurat, men ho er også «eittåring» i Orkland menighet. Det vil seie ho brukar eit år av livet sitt til arbeid i menigheten. Gunhild er frå Storås, ho tok artium i vår ved Orkdal gymnas.

Vi spør om bakgrunn for denne tenesta. «Eg har vore med i kristent arbeid i Meldal heile min oppvekst. Elles har eg drive søndagsskole, og var aktivt med i skolelaget på Follo». Vi får legge til at i vår var Gunhild på ledarkurs i 4 veker på Rønningen folkehøgskole.

Kvífor valte du eittåringstenesta, spør vi henne? Eg kjente det slik at eg hadde fått kall til å bruke eit år etter gymnaset til kristen teneste direkte. Så fekk eg spørsmål frå Svorkmo, og da trudde eg det var svaret på kallet mitt.

Vi lurer så litt på kva Gunhild fordriv dagane med? Eg driv speidararbeid, minst ei eller to patruljer 4 dagar i veka. Vidare har vi troppsmøter, weekendturar, ledarmøter o.l. Så går eg på eldrebosk, er med på Eldres hyggetime, inviterer til gudssteneste, og ein del andre praktiske ting i menighetsarbeidet.

Korleis likar ein meldaling orkdalingane? «Svært bra», svarar Gunhild. «Det er ei givande teneste, og eg har meir enn nok å gjøre. Vi eittåringar fekk lagt sterkt inn på oss på ledarkurset at vi måtte ta oss av forbønnstenesta.

Så vil eg gjerne legge til at det er stort behov for at noen ser om dei eldre i bygda. Det er elles lærerikt, og det har mye å seie personleg for meg. Dei eldre fortel så mye fint og interessant, så forsøker eg å synge litt og pratar litt med dei.

Speidararbeidet har også lært meg mye. Det er noe av det mest positive barne- og ungdomsarbeid som kan driavast. Det har omsorg for heile mennesket».

Vi ønskjer Gunhild lykke til vidare.

JULEGÅVE

«GARDTALES I ORKLAND» vil vera ei sers lugum og velkommen gave til jul åt utflytta slekt og vener. Boka er å få kjøpt hos handelsmennene i øvre del av bygda og FANNREM, KONSTAD og RESELLS bokhandel. Øvre Orkdal Historielag.

BARNEDÅP

Ved Moe kyrkje var det søndag 16. nov. ein nokon sjeldan barnedåp.

Der vart ei jente døpt AINA og ho er 5. generasjon som enno lever, og merkeleg nok, alle kvinner (Kvinneåret?).

Den eldste er Guri Melås ute på Songmoen 90 år.

Dorthea Viggen på Ekli 57 år. Ragnhild Grønvoll ute i Vasslia 36 år. Dagrun Kirkauane oppå Svorkmo 19 år, og lille AINA Kirkauane 2 månader.

Eit sjeldan hende får ein seie.

Kn L

DEN STØRSTE SKADE

Det finst ingen større skade i kristenheten enn at vi forsømer barna. For vil ein hjelpe kristenheten på foto igjen, må ein verkeleg ta til med barna slik som det har skjedd før.

Martin Luther.

Spør presten - - -

Forts fra s. 6.

Hver gang lidelsen overvelder oss skal det stimulere til nytt opprør mot det ondes diktatur. Og kraften til det henter vi i troens skjulte forbindelse med den store Frigjører, Jesus. Han som har gjort det makeløse: å sette forhåndsbenedåte forrædere inn på alle fronter i kampen mot djevelens okkupasjon av vår planet.

Seieren er viss. Den dag skal alle se Guds allmakt. I dag må vi nøyne oss med å tro den. Men det må vi også. Om vi ikke skal synke ned i fortvilelse og bebreidelse mot Gud.

Vi takker alle som har sendt oss kontingen / gaver for -76.

Kvitteringane vil kome etter kvart. Postgiroblanketten som var lagt med i siste nummer er blitt flittig brukt.

Anne Andøl til minne

«Slokna, slokna er ditt auga.

Gøynd du vert i fedrejord.

No di sjel i fridom lauga kvila før frå møda her på jord».

No er livsdagen din slutt her på jord, kjære mor. Du har gått inn i den evige kvila. Det er sorg i heimen etter å ha mist ei omsorgsfull og god mor. Kjærleiken til borna dine var nok det største av alt. Du streva trufast, seint og tidleg for at vi skulle få det godt. Du ville verna oss mot alt som var vondt og spa oss for å møta motgang i livet. Du let opp døra for oss alle, og heimen var gjestfri og god for alle som kom på Kvåle.

No er vi vaksne og har røynt livet på kvar vår måte, og godt er det å byggja på det åndsgrunnen du ga oss med på livsvegen vår. Vi vil akta og æra det du ga oss i arv, og no sit vi att i takksemd med våre rike minne om deg. Plassen din står tom, men minnene lysr som ein glorie og gir oss styrke i sorga. Alderdomen var koren, og helsa di strakk ikkje til lengre, så best var det vel for mor å få flytta til si siste kvile. Vi takker Gud for det. Det er som Grundtvig seier i salmen:

«Alt står i Guds faderhånd
Hvad han vil, det gjør hans ånd —
Av Guds nåde, til Guds ære
Evig glæde skal vi være —
I vår Herres Jesu navn».

Takk kjære mor, for alt du var for oss. Ei helsing, den siste frå borna og far.

«Så vil vi vone ein gong og til sist og møte deg glad der i himmelen hist».

Fred over ditt minne, kjære mor.

Karen.

Vi ønskjer alle kundane våre og alle vi samarbeider med

Ei gledeleg jul!

BØNDERNES SALGSLAG

avd. Fannrem

Gudstenestene i Jule- og nyttårshelga

14/12	3. s. i advent	Geitastrand kl. 15 Høgtidsgudst. v/ spr. Rogstad offer til NMS, buss fra Råbygda
	Orkdal kl. 11 Høgmesse v/ res.kap. Eidhamar nattverd.	Orkdal kl. 20 Julekonsert, offer til nytt orgel.
	Orkdal kl. 11 Høgmesse v/ spr. Rogstad offer til barnevernsakademiet «Dronning Mauds minne»	26/12 2. juledag Orkland kl. 11 Høgtidsgudsteneste v/ res. kap. Eidhamar offer til NMS
	Orkanger kl. 18 julekonsert v/ Orkanger blan- dakor	28/12 søndag etter jul Monset kl. 11 Gudst.møte v/ res. kap. Eidhamar
21/12	4. s. i advent	Orkanger kl. 16 Dåpsgudsteneste. Stokkhaugen kl. 11 gudst.møte v/ spr. Rogstad
	Høstom kl.11 gudstenestleg møte v/ res. kap. Eidhamar	
	Gjølme kl. 11 Gudst.møte ved spr. Rogstad	
24/12	Juleaften	31/12 Nyttårsaften Den Gode Hyrdes Kapell kl.18 vespergudst. v/ spr. Rogstad
	Orkanger kl. 14 barnegudsteneste v/ res. kap. Eidhamar offer til menighetsarb.	Orkland kl. 19 Nyttårgudsteneste v/ res. kap. Eidhamar. Nattv.
	Orkland kl. 1530 barnegudsteneste v/ res. kap. Eidhamar offer til menighetsarb.	1/1 Nyårsdag Orkdal kl. 11 Høgmesse v/ res.kap. Eidhamar offer til den norske sjøm.misj.
	Orkdal kl. 1615 barnegudst. v/ spr. Rogstad offer til menighetsarb. Juleandakter:	Orkanger kl. 11 Høgmesse v/ spr. Rogstad.
	Orkland aldersheim kl. 11 Eidhamar	4/1 Kr. åpenb. s.dag Orkland kl. 11 Høgmesse v/ spr. Rogstad
	Orkanger aldersheim kl. 11 Solem	Geitastrand kl. 19 Julekonsert ved Orkanger blan- dakor.
	Orkdal aldersheim kl. 15 Solem	
	Orkdal san.f. Sjukehus kl. 15 Rogstad	
25/12	Juledag	11/1 1. s. e. kr.åpb. Orkdal kl. 11 Høgmesse v/ spr. Rogstad nattverd.
	Orkdal kl. 11 Høgtidsgudst. v/ spr. Rogstad offer til NMS	Laksøybygda hjå Arne Lomundal kl. 11, gudst. møte v/ res. kap. Eidhamar.
	Orkanger kl. 11 Høgtidsgudteneste v/ res. kap. Eidhamar offer til NMS	

ORKANGER MENIGHETSFORENING

sysler i stillhet med sine oppgaver i menigheten. Et lite livstegn vil vi gjerne gi nå før jul, og knytter samtidig ønsket om en velsignet julehøytid.

Vår årlige basar i oktober er utsatt til over jul. I stedet har vi arr. et par hyggesamvær. En gruppe mennesker som lite kommer seg ut til forskjellige samvær, er revmatikerne.

Vi innbød dem til festmøte i Askeladdens kjellerstue den 31. 10. Av programmet kan nevnes:

Pianomusikk ved den unge Odd Arve Lien. Menighetssekretæren, Per Solem, viste film og holdt andakt. Så hadde vi opplesning, solosang, mye allsang og naturligvis kaffekos med hyggelig prat. Kvelden ble til glede både for gjester og verter, så det ut for.

Gjestene strålte av takknemlighet.

7. november hygget vi for pensjonister og betjening ved Orkanger aldersheim. Litt enklere var opplegget der, men koselig leil. Andakten ble holdt av menighetssekretæren.

M. H.

PA TRADEN

Det er ei som ringer. «Vi har hatt gravferd i heimen vår», seier ho. «Det var så veldig med blomster. Og vi er glade for at folk hugsa oss og mor. Det var rørande.

Men det blei for mye blomster. Kan ikke presten skrive i menighetsbladet at folk må bruke minnefonda meir? Vi fekk noen slike blankettar. Ein kan faktisk binde inn dei på ein pen måte. Det vil bli eit langt finare minne enn blomster ofte.

No har vi mått gitt blomster bort til venner og kjente, det blir mest som ein byttehandel. Det er sjølsagt gledeleg å få gi bort blomster, men eg trur ein blankett frå minnefondet ville vere til like stor glede for oss».

Vi takkar. Og hermed er ønsket kome på prent. Vi er ikkje usamde.

